

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR. 1271/2CAF/2013*

SENTINȚA CIVILĂ NR. 1812
Ședința publică de la 22 iunie 2015

Curtea constituită din:
PREȘEDINTE: SPÎNU OVIDIU
GREFIER: FUIOREA VICTORIA MIHAELA

Pe rol este rejudecarea cauzei în contencios administrativ privind cererea formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII în contradictoriu cu pârâțul DUMITRU ION având ca obiect "Constatarea calității de lucrător/colaborator al Securității (OUG nr. 24/2008)".

Dezbaterile în fond au avut loc în ședința publică de la 15.06.2015, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre civilă când, Curtea având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 22.06.2015, când a reținut următoarele:

CURTEA,

Deliberând, reține următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul CAB – SCAF la data de 14.02.2012, reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII a chemat în judecată pe pârâțul DUMITRU ION, solicitând să se constate calitatea acestuia de colaborator al Securității.

În motivarea cererii reclamanta a arătat că prin cererea nr. P 7031/10/25.05.2010 adresată CNSAS de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 s-a solicitat verificarea pârâțului, în calitate de deținător al titlului de luptător pentru victoria revoluției din decembrie 1989, ținând cont de prev. art. 3 lit. z) din OUG nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008.

Așa cum rezultă din cuprinsul Notei de constatare nr. DI/1985/27.09.2011, pârâțul a fost recrutat în 1971, de către I.J.S. Teleorman, sub numele conspirativ „Aurel”, pentru încadrarea informativă a liceului din localitatea Zimnicea. După încorporarea în cadrul UM 01750 Turnu Măgurele, unitatea recrutoare propune clasarea mapei anexe și trimiterea dosarului personal unității militare.

La data de 8.01.1973 a fost clasată mapa anexă, respectiv acea parte a

dosarului de rețea unde se păstrau materialele furnizate de persoana recrutată, singura care s-a păstrat în acest caz. Dosarul personal, adică cel care cuprinde motivul recrutării, caracterizări ale persoanei recrutate, eventual angajamentul de colaborare, nu a mai fost păstrat. Conform regulamentelor interne ale Securității, dosarul care se întocmea cu prilejul recrutării unei persoane trebuia să respecte o anumită procedură de alcătuire. În general, un astfel de dosar cuprinde totalitatea materialelor privitoare la o persoană inclusă în rețeaua informativă, indiferent de calitatea în care aceasta a fost recrutată.

Materialele furnizate de sursă se arhivau în original în mapa anexă, iar copiile acestora se exploatau în dosarele persoanelor care constituiau subiectul informării. În concluzie, mapa anexă, constituită de cele mai multe ori într-un volum separat este o parte a dosarului de rețea, în care se arhivau materialele informative în original, însoțite de o evidență a întâlnirilor realizate și a modului în care au fost exploatare informațiile.

Dosarul de rețea nr. R 321377, al cărui titular este pârâțul, nu are un document de închidere, cel mai recent document datând din 30.12.1972.

Referitor la identitatea de persoană dintre sursa „AUREL” ale cărei note olografe alcătuiesc dosarele de rețea și pârâțul chemat în judecată, se arată că mapa anexă a colaboratorului „AUREL”, dosarul R 321377 a fost predată CNSAS de către SRI pe numele DUMITRU Ion născut la data de 4.01.1953, cu aceleași date cu care figurează în lista trimisă de SSPR spre verificare.

Pentru colaborarea prin furnizare de informații trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

1. Informațiile furnizate Securității, indiferent sub ce formă, să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. Pentru reținerea calității de colaborator al Securității este necesar doar ca materialele probatorii de tipul celor arătate în textele de lege, să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist și să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

De asemenea, interpretarea teleologică a prev. art. 2 lit. b), duce la concluzia că legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al securității, persoanelor care, prin denunțurile lor, nu au menajat interesele celor denunțați, deși puteau și, mai mult, desconsiderarea acestor interese nu este compatibilă cu principiile moralei publice. Dacă denunțarea unei conduite era potențial nocivă pentru cel denunțat și, un astfel de denunț nu și-ar mai avea rostul într-o ordine democratică, rezultă că ne aflăm în fața denunțării unei conduite potrivnice regimului comunist. O interpretare contrară, restrictivă, care ar înțelege prin „atitudini potrivnice regimului” doar manifestarea explicită a dorinței persoanei denunțate de răsturnare a regimului comunist este de neconceput pentru că ar institui o inegalitate de

tratament cu privire la persoane care au denunțat în egală măsură atitudinii a căror incriminare era tipică regimurilor dictatoriale.

2. Informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Având în vedere că legea cere numai „vizarea” încălcării unor drepturi, iar nu încălcarea lor propriu-zisă, s-a statuat că atât timp cât informațiile erau apte de a produce o reacție din partea Securității, iar informatorul ar fi trebuit să conștientizeze posibilitatea unei astfel de reacții, condiția vizării încălcării unor drepturi este realizată.

Prin nota din 01.12.1971, pârâtul relatând despre colegul M.I. care are un caiet cu formațiile străine audiate, la o ședință UTC referitoare la „propuneri privind îmbunătățirea muncii politico-ideologice” a arătat că chiar și acestea nu pot fi afectate de „părul lung și pantalonul evazat”. Efectul acestei delatiuni este reflectat, într-o primă fază, de nota ofițerului care primește materialul acesta dispunând încadrarea în continuare a respectivului elev. Tot un efect al acestei note și a exploatării sale de către organele de securitate pe linia „problemei tineret” este ședința condusă de directorul liceului împreună cu profesorul M. Scopul acesteia a fost acela de a demasca, prin citirea numelor, elevii ce fuseseră semnalati că audiază „Europa Liberă”. În aceeași notă colaboratorul „Aurel” arată că cei doi profesori au procedat la prelucrarea elevilor, prezentându-le „date importante în ceea ce privește finanțarea, conducerea și scopul”, respectivului post. Consecința acestei ședințe este consemnată de pârât în nota din 14.05.1972, în care informează că „de când a avut loc ședința nu am mai văzut niciun elev cu aparat de radio, nici la practica productivă și nici prin oraș”, iar cei vinovați „care au fost criticați în ședință, au recunoscut faptele”.

Simpla informație referitoare la audierea posturilor de radio interzise, indiferent de emisiunea difuzată, reprezenta o atitudine extrem de gravă din perspectiva regimului și care genera acțiuni de îngrădire a dreptului la viață privată.

Aceeași este situația și în cazul relatării verbale a pârâtului prin care semnaleză Securității că numitul LD are tranzistor la care ascultă Europa Liberă și Vocea Americii.

În concluzie, prima condiție impusă de legiuitor pentru reținerea calității de colaborator al Securității prin furnizare de informații este îndeplinită.

Și ce-a de-a doua condiție este asigurată, deoarece nu se poate reține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări.

Prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delatiunile sale se pot lua măsuri de urmărire și verificare și, prin urmare, a vizat această consecință. Ca urmare a delatiunilor pârâtului, elevii liceului din Zimnicea au fost demascați în ședință

publică de către directorul V., iar numiții S.F. și I.A. au fost audiați de organele de securitate. Notele informative, atât cele olografe cât și verbale, dovedesc că încălcarea dreptului la viață privată chiar s-a materializat.

În concluzie, s-a îndeplinit și cealaltă condiție impusă de legiuitor pentru reținerea calității de colaborator al Securității, deoarece informațiile furnizate de pârât au îngrădit dreptul la viața privată prevăzut de art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

În drept, s-au invocat dispoz. art. 3 lit. z, art. 2 lit. b), art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1, ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008, coroborate cu art. 31 alin. 2 și art. 35 alin. 5, lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S., adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile articolului 112 al Codului de Procedură Civilă.

În dovedirea cererii au fost depuse următoarele înscrisuri: Nota de Constatare nr. DI/1/1985 din 27.09.2012, aprobată de Colegiul C.N.S.A.S.; dosarul R 321377 (cota C.N.S.A.S.), integral și cererea de verificare nr. P 7031/10/25.05.2010 adresată CNSAS de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989.

Prin întâmpinare, pârâtul Dumitru Ion a solicitat respingerea cererii, ca neîntemeiată, arătând că nu a semnat niciun angajament de colaborare cu fosta securitate, nu a semnat niciuna dintre notele informative pe care se pretinde că le-ar fi furnizat, verificările din baza de date a MAPN nu dovedesc că numele conspirativ „Aurel” sau un alt nume conspirativ se află în corespondență cu numele pârâtului, nu a furnizat note informative verbale care să fie consemnate și care să aducă atingere drepturilor și libertăților individuale, niciun act din mapa anexă nu poartă semnătura sa, din mapa anexă lipsește motivul pentru care ar fi fost recrutat.

Prin SC nr. 1996/14.06.2013 Curtea de Apel București – SCAF a respins cererea reclamantului ca neîntemeiată, pentru următoarele considerente:

Potrivit art. 6 alin. 1 din OUG nr. 24/2008, *Direcția de specialitate din cadrul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, ca urmare a sesizării din oficiu a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității sau la solicitarea persoanei îndreptățite, desfășoară activități specifice administrative de verificare a documentelor și informațiilor deținute în legătură cu o anumită persoană în arhiva Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, precum și la instituții care mai dețin documente create de Securitate, iar potrivit art. 7 alin. 1, În baza verificărilor prevăzute la art. 6 alin. (1), direcția de specialitate întocmește o notă de constatare cu privire la existența sau inexistența calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia pentru persoana care a făcut obiectul verificării.*

Potrivit art. 8 din același act normativ, *Colegiul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității ia în discuție nota de constatare și,*

după caz: a) aprobă nota de constatare și dispune Direcției juridice introducerea unei acțiuni în constatare a calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia; b) infirmă nota de constatare și dispune Direcției juridice eliberarea unei adeverințe din care să rezulte că persoana verificată nu a avut calitatea de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia.

Conform Notei de constatare nr. DI/I/1985/27.09.2011, pârâtul a fost recrutat în 1971 de către I.J.S. Teleorman, sub numele conspirativ „Aurel”, pentru încadrarea informativă a liceului din localitatea Zimnicea.

Dosarul R 321377, pe care se întemeiază nota de constatare, reprezintă mapa anexă a dosarului personal nr. 815 (arhivat cu FR 3717/Teleorman), conținând materialele furnizate de colaboratorul Aurel. Pe coperta față este menționat numele Dumitru Ion, nume sub care este clasat dosarul, pe procesul verbal de predare a acestuia fiind menționată și data nașterii, 4.01.1953.

În Nota de constatare se mai menționează că, după încorporarea în cadrul UM 01750 Turnu Măgurele, unitatea recrutoare a propus clasarea mapei anexe și trimiterea dosarului personal unității militare și că la data de 8.01.1973 a fost clasată mapa anexă, respectiv acea parte a dosarului de rețea unde se păstrau materialele furnizate de persoana recrutată, singura care s-a păstrat în acest caz. Dosarul personal, adică cel care cuprinde motivul recrutării, caracterizări ale persoanei recrutate, eventual angajamentul de colaborare nu a mai fost păstrat.

Dispozițiile art.2 lit. b) din OUG 24/2008 definesc noțiunea de colaborator al Securității *ca fiind persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.*

Această definiție legală are drept premisă dovedirea identității între persoana chemată în judecată pentru a se constata calitatea sa de colaborator al fostei Securități și persoana care, conform datelor din dosarele identificate de CNSAS, a furnizat informațiile, iar sarcina probei incumbă reclamantului CNSAS, în calitate de titular al cererii de chemare în judecată.

În cauza de față, prin probatoriul administrat, reclamantul nu dovedește identitatea anterior menționată, notele informative fiind semnate cu numele conspirativ Aurel, nefiind identificat un angajament semnat de pârât pentru colaborarea cu fosta Securitate și neaducându-se nici alte dovezi pe care să se sprijine identitatea între persoana pârâtului și persoana care, sub numele conspirativ Aurel, a furnizat notele informative prezentate de reclamant.

Cum, din punct de vedere juridic, ceea ce nu se probează nu există – *idem est non esse et non probari*- Curtea a respins cererea, ca neîntemeiată.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, solicitând casarea sentinței recurate și trimiterea cauzei spre rejudecare în vederea realizării unui raport de expertiză grafoscopică și, în subsidiar, admiterea recursului și, în rejudecare admiterea acțiunii cu consecința constatării calității de colaborator al securității în privința pârâtului.

Prin Decizia civilă nr. 2093/07.05.2014 Înalta Curte de Casație și Justiție –SCAF a admis recursul, a casat sentința recurată și a trimis cauza spre rejudecare.

În motivarea deciziei a reținut următoarele:

Dispozițiile cuprinse în art.2 lit.b din OUG nr.24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității, definesc termenul de colaborator al securității „ca fiind orice persoană care a furnizat informații indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrători securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului”.

Rezultă din această definiție, condițiile ce se impun a fi îndeplinite pentru a se constata calitatea de colaborator și anume, persoana trebuia să fi furnizat informații sub orice formă prin care se denunțau atitudini și activități potrivnice regimului totalitar și care au avut ca efect îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prima instanță, a examinat îndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute la art.2 lit.b din OUG nr.24/2008 și a concluzionat că reclamantul – recurent CNSAS nu a făcut dovada susținerilor în stabilirea calității de colaborator al securității a intimatului - pârât Dumitru Ion, reținând ca argumente esențiale lipsa unui angajament semnat de intimatul-pârât, dar și existența unui dubiu în ceea ce privește scrierea și semnătura de pe Notele informative precum și asupra conținutului Notelor de constatare.

Într-adevăr, la dosarul cauzei nu a fost depus un înscris (angajament) din care să rezulte că intimatul-pârât și-a asumat colaborarea cu organele de securitate, numai că pentru a se stabili calitatea de colaborator al securității OUG nr.24/2008 nu impune existența unui angajament scris textul de lege cuprins în art.2 face referire la furnizarea de informații „sub orice formă” .

În privința dubiului asupra conținutului Notelor informative a scrieri și semnăturii precum și a Notelor întocmite de organele de securitate, raportat la prevederile art.129 alin.5 Cod procedură civilă, pentru corecta stabilire a faptelor în vederea aplicării temeinice a legii, se impunea clarificarea acestor aspecte prin probatorii suplimentare, eventual chiar și prin dispunerea unei expertize de specialitate asupra scrierii și semnăturii, în virtutea rolului său activ instanța era datoare să ordone chiar și din oficiu să propună probe noi menite să elucideze conținutul documentelor depuse la dosar.

Fiind soluționată această cauză cu încălcarea prevederilor art.129 alin.5 Cod procedură civilă, potrivit cărora „judecătorii au îndatorirea să stăruie, prin toate mijloacele legale, pentru a preveni orice greșală privind aflarea adevărului în cauză, pe baza stabilirii faptelor și prin aplicarea corectă a legii, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale. Dacă probele propuse nu sunt îndestulătoare pentru lămurirea în întregime a procesului, instanța va dispune ca părțile să completeze probele.

De asemenea, judecătorul poate, din oficiu, să pună în discuția părților necesitatea administrării altor probe pe care le poate ordona chiar dacă se împotrivesc”, Înalta Curte de Casație și Justiție în temeiul dispozițiilor art.312 alin.3 Cod procedură civilă, raportat la art.304 pct.9 din același cod a admis recursul, a casat hotărârea și a trimis cauza spre rejudecare aceleiași instanțe în vederea suplimentării și administrării de probe noi și pentru a nu lipsi părțile de un dublu grad de jurisdicție.

Cauza a fost reînregistrată pe rolul Curții de Apel București – Secția a VIII a Contencios Administrativ și Fiscal la data de 01.09.2014, sub nr. 1271/2CAB/2013*.

În rejudecare instanța a încuviințat pentru reclamantă și pentru pârât proba cu expertiza grafoscopică și proba cu înscrisuri.

Analizând probele administrate în cauză curtea reține că cererea reclamantei este întemeiată, urmând a fi admisă ca atare.

Curtea consideră necesar a efectua câteva aprecieri cu caracter general, de natură să pună în lumină rațiunea adoptării legislației privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, precum și consecințele hotărârilor judecătorești pronunțate în urma parcurgerii procedurilor prevăzute de O.U.G. nr.24/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr.293/2008.

În acest sens, trebuie observat că în preambulul O.U.G. nr.24/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr.293/2008, se relevă că „în perioada de dictatură comunistă, cuprinsă între 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, puterea comunistă a exercitat, în special prin organele securității statului, parte a poliției politice, o permanentă teroare împotriva cetățenilor țării, drepturilor și libertăților lor fundamentale”.

Din analiza preambulului și a prevederilor OUG nr.24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008, rezultă, fără echivoc, că rațiunea adoptării acestui act normativ derivă din necesitatea cunoașterii de către membrii unei societăți postcomuniste a fostului regim totalitar, depășirii nivelului organizatoric, intelectual și moral impus de un sistem caracterizat prin structuri și moduri de gândire inadecvate, respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale, creării unei culturi politice autentice și a unei societăți civilizate, verificării a posteriori a comportamentului

persoanelor care, în prezent, candidează pentru, sau, după caz, ocupă demnități ori funcții publice (aflându-se în situații de a fi garanții Constituției și ai democrației) sau dețin titluri care implică o dimensiune morală primordială, legea neavând un scop punitiv și neinstituind o responsabilitate penală a celor în privința cărora se va constata că au fost lucrători sau colaboratori ai Securității. Totodată, reglementarea în discuție contribuie la o mai bună înțelegere a prezentului și la o proiectare adecvată a viitorului societății românești.

În esență, sub aspectul care interesează în cauză, OUG nr.24/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008, urmărește scopul de deconspirarea, indicat în preambul, a persoanelor care au contribuit la instrumentarea dosarului întocmit de Securitate, sau au efectuat activitățile prevăzute de actul normativ, prin consemnarea publică – publicarea în Monitorul Oficial al României Partea a III-a, și punerea la dispoziția mijloacelor de informare în masă de către reclamantul C.N.S.A.S., în temeiul art.12 alin.1 din ordonanță, a celor care ocupă demnitățile sau funcțiile enumerate în art.3, precum și a celor care își manifestă intenția de a candida pentru alegerea sau numirea în aceste demnități sau funcții publice, actul normativ antrenând doar eventuale consecințe de ordin moral în privința celor care au încălcat drepturile și libertățile fundamentale ale altora în perioada dictaturii comuniste.

Prin urmare, rolul instanței judecătorești investită cu soluționarea unei acțiuni în constatarea calității de lucrător sau după caz, colaborator al Securității, nu este acela de a stabili vina sau de a le comensura, de a aplica pedepse și de a le individualiza, instanța nerealizând o justiție retributivă, ci de a verifica, pe baza copiilor certificate de pe documentele aflate în arhiva reclamantului C.N.S.A.S. și eventual, a altor probe, întrunirea cumulativă a condițiilor prevăzute de lege pentru existența calității în discuție, rațiunea legii și rolul instanței fiind în acord cu principiile stabilite atât prin Rezoluția Adunării Parlamentare a Consiliului Europei nr.1096/1996 privind demantelarea fostelor regimuri comuniste, cât și prin jurisprudența C.E.D.O. ca expresie a celor mai înalte idei despre justiție și echitate (a se vedea hotărârea de Mare Cameră pronunțată la data de 16.03.2006 în cauza Zdanoka contra Letoniei; decizia de inadmisibilitate din 22.11.2001 în cauza Knauth contra Germaniei).

Curtea va analiza cererea reclamantei în lumina prevederilor art 315 alin 1 din Cpc potrivit căroră în caz de casare , hotărârile instanței de recurs asupra problemelor de drept deslegate ,precum și asupra necesității administrării unor probe sunt obligatorii pentru judecătorii fondului.

Prin Decizia civilă nr. 2093/07.05.2014 Înalta Curte de Casație și Justiție –SCAF a admis recursul, a casat sentința recurată și a trimis cauza spre rejudecare.

Ca deslegare în drept prin Decizia civilă nr. 2093/7.05.2014 Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că pentru a se stabili calitatea de colaborator al securității, Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu impune existența unui angajament scris.

În considerentele Deciziei civile nr. 2093/7.05.2014 Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că ,într-adevăr, la dosarul cauzei nu a fost depus un înscris (angajament) din care să rezulte că intimatul-pârât și-a asumat colaborarea cu organele de securitate, numai că pentru a se stabili calitatea de colaborator al securității OUG nr.24/2008 nu impune existența unui angajament scris textul de lege cuprins în art.2 face referire la furnizarea de informații „sub orice formă” .

În considerentele Deciziei civile nr. 2093/7.05.2014 Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că în privința dubiului asupra conținutului Notelor informative a scrieri și semnăturii precum și a Notelor întocmite de organele de securitate, raportat la prevederile art.129 alin.5 Cod procedură civilă, pentru corecta stabilire a faptelor în vederea aplicării temeinice a legii, se impunea clarificarea acestor aspecte prin probatorii suplimentare, eventual chiar și prin dispunerea unei expertize de specialitate asupra scrierii și semnăturii, în virtutea rolului său activ instanța era datoare să ordone chiar și din oficiu să propună probe noi menite să elucideze conținutul documentelor depuse la dosar.

În raport de prevederile art 315 alin 1 din Cpc instanța de judecată a administrat în rejudecare proba cu expertiza grafoscopică având ca obiectiv stabilirea împrejurării de fapt dacă scrisul și semnătura existente pe notele informative aflate la dosarul cauzei aparțin sau nu aparțin pârâtului Dumitru Ion.

Astfel ,potrivit art 178 din Codul de procedură civilă:

Când una din părți declară că nu recunoaște fie scrisul, fie semnătura, instanța va păși la verificarea înscrisului.

Spre acest sfârșit, președintele instanței va obliga pe cel căruia i se atribuie scrierea sau semnătura să scrie și să semneze sub dictarea sa, părți din înscris.

Refuzul de a scrie va putea fi socotit ca o recunoaștere a scrisului.

Curtea învederează că pârâtul Dumitru Ion ,legal citat cu această mențiune , s-a prezentat în fața instanței de judecată pentru a scrie și pentru a semna după dictarea instanței părți din înscrisurile contestate , sens în care pârâtul a scris și a semnat după dictarea instanței aproximativ întregul conținut al notele informative existente la dosarul cauzei atribuite pârâtului ,precum și alte mențiuni după dictarea instanței.

Pentru administrarea probei cu expertiza grafoscopică Liceul Teoretic Zimnicea a pus la dispoziția instanței de judecată înscrisul autentic reprezentat de Registrul Matricol pentru anii 1968-1972, înscris autentic în care se regăsește semnătura olografă a pârâtului Dumitru Ion realizată la o perioadă de timp apropiată de cea în care au fost scrise și semnate notele informative atribuite acestuia.

Din cuprinsul raportului de expertiză criminalistică nr 160/7.5.2015 efectuat de către Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice București rezultă că scrisul și semnătura existente pe notele informative aflate la dosarul cauzei au fost scrise și semnate literal cu numele "Aurel" de către pârâtul Dumitru Ion.

Potrivit art 2 litera b din ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ Nr. 24 din 5 martie 2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, cu modificările și completările ulterioare prin colaborator al Securității se înțelege persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Persoana care a furnizat informații cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată, nu este considerată colaborator al Securității, potrivit prezentei definiții, iar actele și documentele care consemnau aceste informații sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiție, în măsura în care se coroborează cu alte probe. Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor;

Așadar, condițiile pentru ca o persoană să poată fi considerată colaborator al Securității în accepțiunea prevederilor art 2 litera b din ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ Nr. 24 din 5 martie 2008 sunt următoarele :

-informațiile furnizate Securității ,indiferent sub ce formă,să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

-informațiile furnizate Securității să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din cuprinsul Notei de constatare nr. DI/1985/27.09.2011, curtea reține că pârâtul a fost recrutat în 1971, de către I.J.S. Teleorman, sub numele conspirativ „Aurel”, pentru încadrarea informativă a liceului din localitatea Zimnicea. După incorporarea în cadrul UM 01750 Turnu Măgurele, unitatea care l-a recrutat pe pârât a propus clasarea mapei anexe și trimiterea dosarului personal unității militare.

La data de 8.01.1973 a fost clasată mapa anexă, respectiv acea parte a dosarului de rețea unde se păstrau materialele furnizate de persoana recrutată, singura care s-a păstrat în acest caz. Dosarul personal, adică cel care cuprinde motivul recrutării, caracterizări ale persoanei recrutate, eventual angajamentul de colaborare, nu a mai fost păstrat. Conform regulamentelor interne ale Securității, dosarul care se întocmea cu prilejul recrutării unei persoane trebuia să respecte o anumită procedură de alcătuire. În general, un astfel de dosar cuprinde totalitatea materialelor privitoare la o persoană inclusă în rețeaua informativă, indiferent de calitatea în care aceasta a fost recrutată.

Materialele furnizate de sursă se arhivau în original în mapa anexă, iar copiile acestora se exploatau în dosarele persoanelor care constituiau subiectul informării. În concluzie, mapa anexă, constituită de cele mai multe ori într-un volum separat este o parte a dosarului de rețea, în care se arhivau materialele informative în original, însoțite de o evidență a întâlnirilor realizate și a modului în care au fost exploatate informațiile.

Dosarul de rețea nr. R 321377, al cărui titular este pârâtul, nu are un document de închidere, cel mai recent document datând din 30.12.1972.

Din cuprinsul raportului de expertiză criminalistică nr 160/7.5.2015 efectuat de către Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice București rezultă că scrisul și semnătura existente pe notele informative aflate la dosarul cauzei au fost scrise și semnate literal cu numele „Aurel” de către pârâtul Dumitru Ion.

În această privință curtea reține că mapa anexă a colaboratorului „AUREL”, dosarul R 321377 a fost predată CNSAS de către SRI pe numele Dumitru Ion născut la data de 4.01.1953, cu aceleași date cu care figurează în lista trimisă de SSPR spre verificare.

Pentru colaborarea prin furnizare de informații trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

1. Informațiile furnizate Securității, indiferent sub ce formă, să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. Pentru reținerea calității de colaborat al Securității este necesar doar ca materialele probatorii de tipul celor arătate în textele de lege, să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist și să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

De asemenea, interpretarea teleologică a prev. art. 2 lit. b), duce la concluzia că legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al

securității, persoanelor care, prin denunțurile lor, nu au menajat interesele celor denunțați, deși puteau și, mai mult, desconsiderarea acestor interese nu este compatibilă cu principiile moralei publice.

Dacă denunțarea unei conduite era potențial nocivă pentru cel denunțat și, un astfel de denunț nu și-ar mai avea rostul într-o ordine democratică, rezultă că ne aflăm în fața denunțării unei conduite potrivnice regimului comunist. O interpretare contrară, restrictivă, care ar înțelege prin „atitudini potrivnice regimului” doar manifestarea explicită a dorinței persoanei denunțate de răsturnare a regimului comunist este de neconceput pentru că ar institui o inegalitate de tratament cu privire la persoane care au denunțat în egală măsură atitudini a căror incriminare era tipică regimurilor dictatoriale.

2. Informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Având în vedere că legea cere numai „vizarea” încălcării unor drepturi, iar nu încălcarea lor propriu-zisă, s-a statuat că atât timp cât informațiile erau apte de a produce o reacție din partea Securității, iar informatorul ar fi trebuit să conștientizeze posibilitatea unei astfel de reacții, condiția vizării încălcării unor drepturi este realizată.

Curtea reține că în notele informative scrise și semnate de către pârâțul Dumitru Ion cu numele conspirativ de „Aurel” acesta din urmă a furnizat informații cu privire la elevii din Liceul Zimnicea care, ascultând emisiunile, în special cele muzicale ale postului de radio Europa Liberă, se află sub influența acestora.

Astfel, în cuprinsul notei informative din data de 01.12.1971, scrisă și semnată de pârâțul Dumitru Ion cu numele conspirativ de „Aurel”, acesta din urmă relatând despre colegul M.I. care are un caiet cu formațiile străine audiate, la o ședință UTC referitoare la „propuneri privind îmbunătățirea muncii politico-ideologice” a arătat că chiar și acestea nu pot fi afectate de „părul lung și pantalonul evazat”.

Efectul acestei delatăuni este reflectat, într-o primă fază, de nota ofițerului care primește materialul acesta dispunând încadrarea în continuare a respectivului elev.

Tot un efect al acestei note și a exploatării sale de către organele de securitate pe linia „problemei tineret” este ședința condusă de directorul liceului împreună cu profesorul M. Scopul acesteia a fost acela de a demasca, prin citirea numelor, elevii ce fuseseră semnalati că audiază „Europa Liberă”.

În aceeași notă colaboratorul „Aurel” arată că cei doi profesori au procedat la prelucrarea elevilor, prezentându-le „date importante în ceea ce privește finanțarea, conducerea și scopul”, respectivului post. Consecința acestei ședințe este consemnată de pârât în nota din 14.05.1972, în care informează că „de când a avut loc ședința nu am mai văzut niciun elev cu aparat de radio, nici la practica productivă și nici prin oraș”, iar cei vinovați „care au fost criticați în ședință, au recunoscut faptele”.

Așadar, este de notorietate faptul că simpla informație referitoare la audierea posturilor de radio interzise, indiferent de emisiunea difuzată, reprezenta, la timpul respectiv, o atitudine extrem de gravă din perspectiva regimului și care genera acțiuni de îngrădire a dreptului la viață privată.

Aceeași este situația și în cazul relatării verbale a pârâtului prin care semnaleză Securității că numitul LD are tranzistor la care ascultă Europa Liberă și Vocea Americii.

În concluzie, prima condiție impusă de legiuitor pentru reținerea calității de colaborator al Securității prin furnizare de informații este îndeplinită.

Și ce-a de-a doua condiție este asigurată, întrucât furnizarea unor informații de asemenea natură a fost făcută conștient în mod conștient de către pârâtul Dumitru Ion, acesta având reprezentarea clară a caracterului conspirat al informărilor acestuia, precum și asupra faptului că informările și delatiunile acestuia nu rămâneau fără urmări în privința persoanelor vizate de acesta.

Prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delatiunile sale se pot lua măsuri de urmărire și verificare și, prin urmare, a vizat această consecință. Ca urmare a delatiunilor pârâtului, elevii liceului din Zimnicea au fost demascați în ședință publică de către directorul V., iar numiții S.F. și I.A. au fost audiați de organele de securitate. Notele informative, atât cele olografe cât și verbale, dovedesc că încălcarea dreptului la viață privată s-a materializat în concret.

În esență, curtea reține că deoarece informațiile furnizate de pârât au îngrădit dreptul la viața privată prevăzut de art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Având în vedere informațiile cuprinse în notele furnizate Securității, curtea reține că audierea posturilor de radio interzise, indiferent de emisiunea difuzată, precum și deținerea de către că numitul LD a unui tranzistor la care ascultă Europa Liberă și Vocea Americii, constituiau, la timpul respectiv, fără doar și poate, o „manifestare potrivnică” regimului totalitar comunist.

Așadar, audierea posturilor de radio interzise, indiferent de emisiunea difuzată, precum și deținerea de către că numitul LD a unui tranzistor la care ascultă Europa Liberă și Vocea Americii fac parte din sfera manifestărilor potrivnice regimului totalitar comunist întrucât ambele atitudini erau neagreate de potențații vremii, îngrădite de acesta și, în schimb, permise într-o ordine democratică. De asemenea, accesul la orice vizită profesională ce nu trecea prin filtrul organismelor de cenzură era considerată ca un potențial pericol pentru „concepțiile sănătoase” imprimare românilor de politica statului de la acel moment.

Pentru argumentele expuse, prima condiție impusă de legiuitor în constatarea calității de colaborator, este asigurată.

Curtea reține că informațiile furnizate Securității de către pârâtul Dumitru Ion au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului întrucât furnizarea unor informații de asemenea natură a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că relatările cuprinse în notele nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delatarea sa se pot lua măsuri de urmărire și verificare (încălcarea dreptului la viață privată), și, prin urmare, a vizat această consecință.

În concluzie, informațiile furnizate de pârâtul Dumitru Ion au vizat îngrădirea dreptului la viață privată, prevăzut de art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Pentru aceste motive, fiind îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute de 2 litera b din ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ Nr. 24 din 5 martie 2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, cu modificările și completările ulterioare, curtea va admite cererea și va constata calitatea de calitate de colaborator al Securității în privința pârâtului.

În baza art 274 alin 1 din Cpc va dispune obligarea pârâtului ca partea căzută în pretenții și aflată în culpă procesuală la plata sumei de 1085 lei cheltuieli de judecată constând în onorariu pentru efectuarea expertizei grafoscopice achitat de

Curtea reține că informațiile furnizate Securității de către pârâtul Dumitru Ion au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului întrucât furnizarea unor informații de asemenea natură a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că relatările cuprinse în notele nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delatarea sa se pot lua măsuri de urmărire și verificare (încălcarea dreptului la viață privată), și, prin urmare, a vizat această consecință.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Admite cererea formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, cu sediul în București, str. Matei Basarab, nr. 55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâtul DUMITRU ION, cu domiciliul în Alexandria, str. [redacted], județ Teleorman

Constată calitatea de colaborator al Securității în privința pârâtului.

Dispune obligarea pârâtului DUMITRU ION să plătească reclamantei CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, suma de 1085 lei cu titlu de cheltuieli de judecată constând în onorariu pentru efectuarea expertizei grafoscopice achitat de către reclamantă.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 22.06.2015.

PREȘEDINTE,
SPÎNU OVIDIU

GREFIER,
CULIȘOARA VICTORIA MIHAELA

Red OS/ 4 x.

do 29.10.2014